

אילנה שבתאי

ביחבובש במסווה של מכוניסיו

מישהו, והיא רוצה להתחתן איתו, "אם הקשיש בעצב.

"כאשר חזרה ארצה לפני כמה ימי היא אמרה לבנימישפחתה שיסתיו ממני את בואה. כאשר הייתי מצלצ אמרו לי שנשארה באמריקה למש חורשיים נוספים. או התחלתי לדרו את כספי ואמרתי שיהיה כאסח. אילו טילפנה אלי. היא אמרה לי שאבו אותה בשנה טובה, אבל סירבה בכ תוקף להיפגש."

הוא חזר ודרש את כספו. היא אי עלי שתתקשר עם אשתי ותספר ל הכל, ובאמת עשתה כך. אבל אשו אמרה לה שתחזיר לי את הכסף, שי לנו ארבעה ילדים ואנחנו וקוקים אשתי גם אמרה לה שהיא זונה.

האמת היא שלא איכפת לי הכס העיקר זה הנקמה. אבל אם היא מ נהגת ככה, אז אני רוצה את כל ה שחוצאתי עליה בחורה. פניתי כ לעורך-דין ושלחתי לה מיכתב-התרא התלוננתי עליה במיטרה על איומ וסחיטה נגדי. אני חושב שגם היא ה לוננה נגדי על הטרדות טלפוניות. כאשר התבקש אלאוף עליידי הו לם הזה להשאיר במערכת את תמו של אילנה למשך שעות אחדות ו לצלמה, סירב להיפרד מהתמונה ו לדקה אחת.

"כואב לי שהייתי פראייר, ה מלכתב אחי והפסיקה. "כנראה מצאה

הכסף, או מכרתי את הוהב שהיה עלי, שרשרת וצמיד, ב-7000 דולר, כדי לספק את אילנה," הוא מספר.

"שיהיה כאסח!"

ב ישראל חזרו השניים להיפגש. "פעמיים רציתי לסגור ענייני אי

במרס השנה שעברה החליטה אילנה לנסוע ללונדון. היא הבטיחה לגבר כי איננה מתכוונת לעזבו, כי תכתוב לו מיכתבים ותודיע לו מתי לבוא לאנגליה, כדי שיוכלו לנסוע לטיול משותף באירופה.

אלאוף מציג מיכתב מאילנה, המספרת לו על חוויותיה בלונדון כנערת אופר. המיכתב איננו מיכתב

הפנסיונר ובערת השעשועים

לוף טוען כי הוא אשר שילם את שכר הטיחה לעורך-דין לירסקי, וגם את מחצית סכום הקנס, בסך 3500 שקלים שילם, לדבריו, מכספו.

"מה חשבת? מרוע בחורה צעירה ממך כ-40 שנה, שהורשעה בניחול בית-בושת, ואשר אתה בעצמך היכרת אותה דרך מישר-ליווי, שוכנת אי-תך?" נשאל אלאוף על-ידי העולם הזה, אך הוא עמד בתוקף על דעתו כי חשב שהוא מוצא חן בעיניה. "היא אמרה לי: יש לי משהו אליך, אתה אדם טוב' ולפעמים, לעיתים רחוקות, אמרה שהיא מתה עלי."

ביטוח משותף

אילנה סיפרה למאבנה הקשיש כי היא סטודנטית לתיאטרון באר-ניברסיטה, דבר שאמרה גם בבית המישפט. היא סיפרה לו על ילדות קשה. על יתמות מאם בגיל צעיר, על אב שנהרג בקטטה ועל כך שגדלה בקיבוץ. הוא ידע כי היא מתגוררת עם סבתא קשישה בקיראון. אך היא מעולם לא הירשתה לו לבקרה בבית.

"היא גם התביישה כאשר הלכנו יחד בחובו. תמיד ניסתה להסתתר," אמר הגבר בכנות.

בכל זאת הופתע מאוד כאשר, אחרי כמה פגישות, ביקשה ממנו הצעירה 1500 שקלים. "אמרתי לה שאין לי כסף. אבל היא התרחתה, שרטה אותי כפנים, שברה את הראי של האוטו וצעקה עלי. היא איימה כל מיני אימים. לא היתה לי ברירה, נתתי לה את הכסף."

"אחרי כמה ימים אמרה שהיא רוצה טלוויזיה ציבעונית. קניתי לה טלוויזיה ציבעונית ב-10 תשלומים בשקם. ר-שלחתי לכתובתה. עד היום המכשיר הזה נמצא בביתה. אפשר ללכת ולר-אות", הוא אומר ומנפף בקבלה של השקם.

במכון טמון מיכרה-זוב, וכי הבעלים הם המרוויחים את חלקהארי של הכסף. לפיכך אספה את הסכנותיה ופתחה מכון משלה ברחוב בר-כוכבא 40, בלב תל-אביב. אך למרות שהמכון

אילנה שבתאי בבית-המישפט

הלכנו לעשות מיספר...

היה סמוך לכיכר-דיזנגוף, לא הגיעו הרבה לקוחות. אילנה התחילה לפרסם מודעות מפתות בעיתונים, כדי למשוך לקוחות. תענוגות מידיים ומשחררים, גם בשישישבת, חדש ולוהטו" קראו המודעות.

BENEFICIARY CUSTOMER	ACCOUNT /	פרטי המוטב
Mrs. ILANA SABETI		
holder of Israeli passp. No.1410141		

העברה של 107 לייש של אלאוף לאילנה שבתאי
פגישה במישרד לנערוח-ליווי

תה," הוא מספר, "אכל זה לא הסתדר." בלונדון לקח הגבר תמונה מאילנה, שבה היא נראית לבושה בשימלה ורודה חשופה ועגילים גדולים. היא מחייכת באושר ונראית יפהפיה. על צידה השני של התמונה לא רשום דבר. ללקחתי את התמונה נגר רצונה," הוא מספר. אילנה התחילה לדבר על נסיעה נוספת, הפעם לארצות-הברית. היא הבטיחה לי שתמשיך לכתוב לי ותחוויר אלי," הוא מספר. אבל אילנה כתבה רק מיכתב אחד והפסיקה. "כנראה מצאה

אהבה. היא פותחת במילה "איציק", ומסיימת ללא מילת-חיבה אחת. אבל היא מתאמת עם הפנסיונר פגישה בלונדון. "היא גם צילצלה לי לעבודה מלונדון פעמיים, ודרשה שאשלח לה 100 ליש"ט," הוא מספר ומציג קבלה על סכום זה, שהועבר עליידו לבנק בלונדון, על שמה. אלאוף אמנם נסע בעיקבות אהר-בתו ללונדון, והשניים כילו ביחד 16 יום בהולנד ובבלגיה. "נגמר לי שם

זמן קצר אחרי ההיכרות ביניהם נסעו ביחד למצריים לטיול. אלאוף שילם כמובן עבור הטיול ועשה גם ביטוח משותף. כאשר חזרו ארצה, מצאה אשתו של הפנסיונר את מיסמך הביטוח, ועליו גם שמה של אילנה. "היא עשתה קצת סקנדלים, ואחרי-כך נרגעה," מספר הבעל. היחסים עם אילנה נמשכו, והיא המשיכה לדרוש כספים. "30 אלף דולר ניוזבתי עליה במשך השנה," טוען אלאוף.

אילנה הכחישה בבית-המישפט כי במכון שלה עסקו בהרפיות מיניות. "המסא" היה באמת נעים ומשחרר שרידים, אבל לא הצענו הרפייה מיי-נית". אלא שלקוח קשיש, פקיד בנק נשוי ואב לילדים, העיד כי קיבל מידיה של אילנה הרפייה מינית. הוא אמנם לא ידע את שמה, אך ויהה אותה על-פי הסוודר הארום שלבשה. השופט ארמונד לוי לא קיבל את גירסתה של אילנה. הוא האמין לפקיד-הבנק והיא הורשעה בדיון. יצחק אלאי